
STS de 16 d'octubre de 2013, recurs 446/2013

*Acomiadament objectiu per faltes d'assistència justificades de l'art. 52.d) ET
(accés al text de la sentència)*

Una empresa va comunicar a una treballadora que procedia a extingir el seu contracte per causes objectives, a l'empara de l'art. 52.d) ET, en la redacció donada pel Real Decreto-ley 3/2012, de 10 de febrero, de medidas urgentes para la reforma del mercado laboral, ja que havia tingut diverses faltes al treball, tot i justificades però intermitents, que arribaven fins el 26,83 % de les jornades hàbils en dos mesos consecutius.

La qüestió plantejada consisteix a determinar si és aplicable aquesta darrera redacció del precepte a les absències de la treballadora, anteriors a l'entrada en vigor de la nova redacció de la norma, fet que justificaria l'extinció del contracte per causes objectives, o bé s'ha d'aplicar la redacció vigent quan es van produir les absències, no essent procedent en aquest cas l'acomiadament objectiu atès que no es va acreditar que l'absentisme de la plantilla en el mateix període arribés al 2,5 %.

El TS conclou que ha d'aplicar-se la redacció vigent quan es van produir les absències, la qual exigia que l'absentisme de la plantilla en el període en qüestió assolís el 2,5 %, circumstància que no es dona en el cas plantejat. Fonamenta aquesta postura en el fet que **el Decreto-ley 3/2012 no conté cap disposició que estableixi un règim transitori aplicable a l'extinció de contractes de treball realitzats a l'empara de l'art. 52.d) ET** i per tant, l'entrada en vigor de la nova redacció del precepte per a les extincions per la referida causa es produeix a partir del 12 de febrer de 2012, ja que el citat Real Decreto-ley no preveu efecte retroactiu per a l'art. 52.d) ET. Reforcen aquesta interpretació favorable a la no retroactivitat els arts. 9.3 CE i 2.3 del *Codi Civil*.